

Dosarul nr. 1ra-568/2023
1-21152844-01-1ra-12042023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Talpă Boris

Țurcan Anatolie

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

judecând în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Mogoș Gheorghe xxxxx, născut la xxxxx, originar din or. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.10.2021 – 14.02.2022;

Instanța de apel: 18.04.2022 – 29.11.2022;

Instanța de recurs: 12.04.2023 – 11.07.2023.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia (sediul Leova) din 14 februarie 2022, *cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Mogoș Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal în temeiul art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă integral, dispunându-se încasarea din contul lui Mogoș Gheorghe în beneficiul cet. Bordea Victor a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 6000,00 lei, a prejudiciului moral în sumă de 30000,00 lei, precum și a prejudiciului material în sumă de 69495,00 lei.

Totodată, a fost soluționată și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Mogoș Gheorghe, în perioada de 01 iunie 2021 – 08 august 2021, prin deteriorarea mecanismului de fixare a lacătului la ușa podului, a pătruns în podul casei cet. Bordea Victor, situat în satul xxxxx, de unde pe ascuns a sustras: un generator electric de model „Honda”, valorat la

suma de 17000 lei; o bicicletă sportivă de culoare albă, valorată la suma de 1700 lei; o bicicletă de culoare roz, valorată la suma de 1280 lei; burghiu electric cu sistem de ciocănire (perforator) de model „Hilton” de culoare roșu, valorat la suma de 10640 lei, burghiu electric cu sistem de ciocănire (perforator) de culoare gri, valorat la suma de 2000 lei; o mașină de înșurubat electrică portabilă de model „Bosh” de culoare gri, valorată la suma de 1100 lei; o mașină de înșurubat electrică staționară de culoare gri, valorată la suma de 1100 lei; polizor unghiular de model „Bosh” de culoare gri, valorat la suma de 2000 lei; rindea electrică circulară de culoare roșie, valorată la suma de 3000 lei; două polizoare unghiulare de dimensiuni mari (bulgarcă) una de culoare galbenă, valorată la suma de 2500 lei și una de culoare gri, valorată la suma de 2000 lei; fierăstrău cu lanț de culoare roșie, valorat la suma de 2000 lei; 10 robinete produse în Germania de model „Heimeier” și „Oventrop” de culoare roșie combinată cu negru, valorate la suma de 200 lei per unitate, iar în total la suma de 2000 lei, bunuri pe care le-a însușit. Astfel, prin sustragere, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 48320 lei (patruzeci și opt mii trei sute douăzeci lei).

Acțiunile inculpatului Mogoș Gheorghe au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mogoș Gheorghe să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 de ore și cu eliberarea de executare a pedepsei penale în legătură cu aplicarea în privința inculpatului a art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare din 31.12.2021, în rest, sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova) din 14 februarie 2022, să fie menținută fără modificări.

În motivarea apelului înaintat, apelantul a indicat că prima instanță, contrar celor solicitate de acuzatorul de stat, în dispozitivul sentinței din 14.02.2022 nu l-a recunoscut vinovat pe Mogoș Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, dar a încetat cauza penală în temeiul art. 2 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021, ca urmare, instanța, în actul judecătoresc emis, nu a stabilit vinovăția inculpatului Mogoș Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 noiembrie 2022 a fost respins apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

3.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a statuat că în conformitate cu prevederile art. 1 al Legii „Cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova” nr. 243 din 24.12.2021, rezultă că prezenta Lege poate fi aplicată atât pentru înlăturarea **răspunderii penale**, cât și pentru **înlăturarea pedepsei penale**, totodată, dreptul la

alegere se oferă persoanelor bănuite, învinuite și inculpate. Și doar în privința persoanei, care nu este de acord cu încetarea procesului penal în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(3) Legea nr. 243 din 24.12.2021, instanța de judecată poate dispune sentința de condamnare, dacă în rezultatul cercetării judecătorești a fost confirmată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii. Anume pentru acest caz și sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (4) p. 2) Cod de procedură penală, propuse de apelant. Iar în cazul exprimării acordului inculpatului la aplicarea actului de amnistie, prin depunerea cererii corespunzătoare, procesul penal urmează a fi încetat atât în cadrul ședinței preliminare, cât și în cadrul cercetării judecătorești în conformitate cu actul de amnistie și prevederile Codului de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că prin înlăturarea răspunderii penale pe motivul survenirii amnistiei se înlătură și condamnarea inculpatului prin recunoașterea acestuia vinovat în comiterea infracțiunii înscrinate (*înlăturarea actului de învinuire înseamnă lipsa vreunei sentinței de condamnare*), și respectiv, obligația de a executa careva pedeapsă penală. În cazul, în care nu există condamnare publică, nu poate exista sentința de condamnare.

Concomitent, înlăturarea pedepsei, ca efect al survenirii actului de amnistie, poate avea loc doar atunci, când este posibilă aplicarea acesteia, însă ea nu se mai aplică. Astfel, instanța de apel a menționat că posibilitatea *stabilirii pedepsei poate exista doar în cazul, în care persoana a fost recunoscută vinovată în comiterea vreunei infracțiuni* (art. 3 alin. (1), art. 6 alin. (1) Cod penal, art. 8 alin. (1) Codul de procedură penală).

În cele din urmă, instanța de apel a constatat că nu sunt bazate pe legislația procesual-penală argumentele procurorului privind obligația instanței de judecată de a se expune asupra circumstanțelor, prevăzute la art. 389 Cod de procedură penală, or, la emiterea sentinței de încetare a procesului penal, instanța de judecată soluționează chestiunile, prevăzute de art. 396 și art. 397 Cod de procedură penală.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea argumentelor invocate în recursul declarat, reieșind din textul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare din 31.12.2021, recurentul a menționat că se deduce că în cazul în care în procesul judecării cauzei, după ședința preliminară, inclusiv la faza judecării apelului, instanța de judecată constată aplicabilitatea Legii nr. 243 din 24.12.2021, atunci instanța de judecată care examinează cauza, poate pronunța în privința inculpatului, fie o sentință de achitare conform prevederilor art. 390 Cod de procedură penală, dacă se constată nevinovăția inculpatului, fie o sentință de condamnare, conform prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, cu stabilirea pedepsei și liberarea de la executarea acesteia în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Raportând la caz cele consemnate mai sus, reieșind din faptul că cererea privind aplicarea amnistiei a fost depusă după ședința preliminară, iar cauza a fost examinată

în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu cercetarea tuturor probelor, acuzarea consideră că instanțele de fond neîntemeiat au încetat procesul penal în legătură cu aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței a Republicii Moldova nr.243 din 24. 12.2021.

5. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de către recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că este pertinent în speța dată temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, *că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și-a găsit confirmarea în cauza dată*, invocând în acest context următoarele.

Potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În corespundere cu art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În temeiul art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Subsidiar, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, exceptând

doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul Cod.

Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.

În temeiul art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă în ședința preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Dispozițiile art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală indică că instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Esențiale, în acest sens, Colegiul penal lărgit consideră, inclusiv, prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, care indică expres că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: *descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.*

Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este obligată să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

În corespundere cu art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei.

Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei Legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6 al Legii vizate.

Analizând în cumul aspectele descrise supra, Colegiul penal lărgit reiterează că prima instanță, prin sentința adoptată, a încetat cauza penală de învinuire a lui Mogoș Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal în temeiul art. 2 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021, hotărâre judecătorească ce a fost menținută de către instanța de apel.

În asemenea circumstanțe, se constată că instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, menținând sentința primei instanțe, nu a constatat că potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, a fost dispus, neclar, în dispozitiv că „a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Mogoș Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal în temeiul art. 2 a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021”, astfel, nefiind respectată procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra.

În acest context, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8), 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) Cod de procedură penală).

Ulterior însă, dat fiind că procedura continuă în mod obișnuit (art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală), prima instanță și instanța de apel (art. 413 alin. (1), art. 415 alin. (1) pct. 2), 419 Cod de procedură penală), hotărăsc asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea sentinței sau deciziei, de condamnare, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - cu

constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei (*art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 Cod de procedură penală*).

În același timp, legiuitorul în prevederile art. 391 Cod de procedură penală (*sentința de încetare a procesului penal*), nu a statuat că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, cât, de altfel, și a prescripției.

Or, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (*art. 332 alin. (5), 384 Cod de procedură penală*), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau deciziei (*instanței de apel*) de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Subsidiar, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (*art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală*).

În aserțiunea dată, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident, că instanța de apel nu a judecat apelul în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Reieșind din prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, raportate la faptul că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 29 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Mogoș Gheorghe**

xxxxx și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **27 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Talpă Boris

Țurcan Anatolie

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu